İŞÇİ BİRLİĞİ

Frankfurt
TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
Yayın Organıdır

Yıl:2 Sayı: 27 15/9/1975

6 Frankfurt/Main, Bockenheim - Adalbert Str. 29

BAŞYAZI

Değerli
Dostlar, sevgili okuyucular, Yurdumuzdan, yuvamızdan, eşimizden-dostumuzdan koparıp attılar bizi buralara, el kapılarına.Paramparça ettiler.Çocuklarımız babasız büyüyor, yeni doğacakların ancak bir yıl sonra yüzünü göreceğiz...

ATAN KİM AYIRAN KİM

Kim attı, kim ayırdı, kimler soktu bizi bu hale? Yıllardır ülkemizi yöneten kapitalistlerin bir beceriksizliği sonucumu böyle olduk? HAYIR, o kapitalist ve patron iktidarları bile bile, gözümüzün içine baka baka bizi soydu. Bütün kötülükler onların yönetiminin başının altından çıktı. İnsanı insana düşman, kardeşi kardeşe karşı getirdiler. "Gözleri kör olsun" diyelim. Ama gözün kör olmasını istemekle, göz kör olmaz. Onu biz, hemde bile bile hesap sora sora KÖR ETMELİYİZ. Çünkü onlar insanlığın, tüm güzelliğin düşmanı.

KOPARILIP ATILANLARDAN İKİSİ: MUSTAFA SAYIN,FERHAT ÇOBAN...

Bu iki kardeşimizi tanımazsınız.İlk önce bir tanıtayım.İkisi de Giresunlu. Yaşları 30-40 arası. Şimdi mezarda olan Mustafa"nın 2,onbeş gün komada kalarak kurtulan Ferhat'ın da 4 çocuğu var.Aile ve çocuklarını görmek için yakında Türkiye'ye gideceklerdi.

DUYRULMAK İSTENMEYEN OLAYI DUYMUŞSUNUZDUR

Diğer sütunlarımızda da okuyacağınız gibi 12 Temmuz 1975 cumartesi günü,bir sivil Alman polisi,Mustafa Sayın ve Ferhat Çoban'ı tabancasını çekerek vurmuştu.Olay o günlerde,tanıdık ve arkadaş çevrelerinin dışında yankı yapmamıştı.Çünkü ilk anda polis bu olayı gizlemeye çalışmış, fazla aranıp sorulmaması için de, ilk yayınladıkları raporda, Türklerin polise kadın teklif ettiklerini;20 DM. para istediklerini ve bunlar olmayınca da polise saldırmaları so-

(Devamı Sayfa 7'de.)

Polis, 2 işçimizi vurdu

POLİSİN ADAM ÖLDÜRMEYE HAKKI YOKTUR!

Örtbas edilmek istenen olayı İşçi Birliği açığa çıkardı

12 Temmuz günü Frankfurt'da Mendelssohn str. 58 numaradaki işçi yurdunun önünde bir Türk işçisinin ölümü ve bir diğerinin 15 gün komada yatmasıyla sonuçlanan bir olay meydana gelmiştir. İşçi kardeşlerimize öldürücü şekilde ateş edenin polis olması, bu olayın örtbas edilmesine sebep olmuştur. Görevli makamların pek üzerine gitmediği ve basının ilgi göstermediği, küllenmiş bu olayı İŞÇİ BİRLİĞİ araştırdı ve gün ışığına çıkardı.

İŞÇİ BİRLİĞİ bu olayla ilgili olarak 28 ağustos günü bir basın toplantı düzenlemiştir. Türk basınından kimsenin katılmadığı bu toplantıya, 14 Alman gazetecisi, Köln Radyosu ve 50 kadar da Türk işçisi katılmıştır. "POLİSİN ADAM ÖLDÜRMEYE HAKKI YOKTUR; NE İŞ GÜVENLİĞİMİZ KALDI, NE DE CAN, İŞÇİ BİRLİĞİ BİZİMLE; ALMAN KAMUOYUNU DAYANIŞMAYA ÇAĞIRIYORUZ: TEK TEK EZİLİRİZ, BİRLEŞELİM GÜÇLENELİM" yazılı pankartların yer aldığı toplan-

Devamı sayfa 3 de

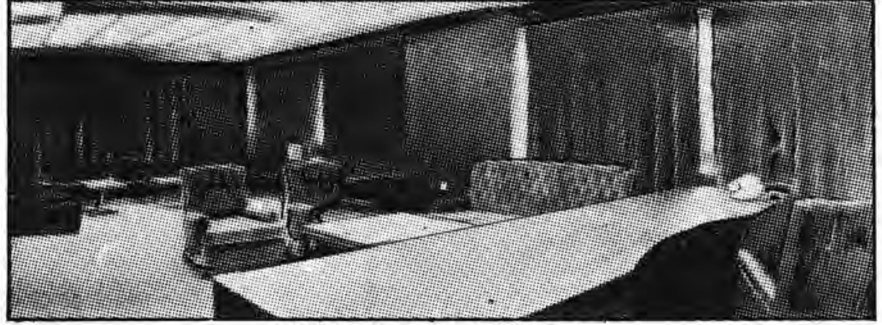

İLGİ TOPLAYAN BASIN TOPLANTISINDAN BİR GÖRÜNÜŞ

TÜRKİYE'DE NELER OLUYOR?..

Devrilen kamyondan bir sandık elma kapıp kaçarken, bekçi Ali Rıza'nın pençesine düştü!

Hilâl biçimindeki girinti niye?

AP'NİN yeni genel merkez binasındaki Süleyman Beyin odası son derece itina ile döşenmiş. Ama kendisine öyle bir koltuk ayrılmış ki sanırız normal insan bile zor oturur.Süleyman Bey maşallah etli butlu olduğu için bu koltuktan rahatsız olacaktır. Bir de masanın ortasında girinti var, hilal biçiminde, neden pek bilen yok.Her şey iyice düşünülmüş dedik ama Süleyman Bey işbaşı yapmadan bir odasına alıcı gözüyle baksa iyi olacak...

DEMİREL'İN ODASI

Genel Başkan Süleyman Demirel' in odası dördüncü katta. Oda'dan çok bir daireyi andırıyor 82,5 metre karelik büyük bir oda makam odası olarak ayrılmış. Gömme taban halıları kalın kadife perdeler, lüks koltuklar sehpalar ve öteki aksesuar ile makam odası her türlü konforu haiz. Demirel'in masası oldukça büyük, adeta bir toplantı masasını andırıyor. Hemen arkasında bulunan duvardaki düğmelerin masasına ya da ayağının altına gelen bir yere monte edilmesini emretmiş. Masanın sol arkasındaki kapı ikinci bir odaya açılıyor. Odada yine ince bir zevkin ürünü olduğu görülen mobilyalar var. Bir çalışma masası koltuklar sehpalar vb. Odanın bir başka kapısı da dışarıya açılıyor. Genel başkan isterse bu kapıdan çıkıp bekleyenlerle karşılaşmayacak. Odanın içindeki banyo odası ise en lüks otellerde bile zor bulunabilecek güzellikte. Zaten sadece Demirel'in odası değil hemen bütün odalar zevkle ve masraftan kaçınılmaksızın döşenmiş.

DEMİREL HIRSIZLIKLARLA ŞİŞİRDİĞİ GÖBEĞİNİ SIĞDIRACAK MASA DERDİNDEYKEN, İŞSİZ HALK AÇLIKTAN ETRAFA SALDIRIYOR!

Gazetemizin bu sayısında Türkiye'de olup bitenler arasından bir MASA ile bir KASA'nın hikayesi ilgimizi çekti. Sizlere de aktaralım dedik.

"MASA" Türkiyemizi yabancı şirketlerin ve yerli ortaklarının soygununa peşkeş çeken bir avuç büyük sermaye temsilcilerinin gerici partisi, Adalet Partisinin başkanı Demirel için yaptırılmış olan bir masa...
"KASA" ise, Türkiyemizde aç, işsiz dolanan milyonlarca yurttaştan birinin gözü dönüpte çalmaya teşebbüs ettiği bir kasa. Hem para kasasıda değil, ELMA KASASI.
Biliyorsunuz, geçtiğimiz günlerde Adalet Partisinin yeni Genel Merkez Binasının açılışı yapıldı. Bina on milyona patlamış. Patron gazeteleri binanın, ve bu arada özellikle Demirelin makam odasının lüksunü anlata anlata bitiremiyorlar.Bu dekorasyon işi için harcanan para yalnızca iki milyon. Bu haberin bir kısmını olduğu gibi üstteki küpürde veriyoruz. Ayrıca bir de Süleyman Demirel' in dev masasından söz ediliyor. Bu masanın kenarına Demirel'in göbeği yanaşabilsin diye özel bir girinti oydurulmuş. Böylelikle Demirel soygunlardan kendine düşen payla şişmiş göbeğini oraya yerleştirebilecek...

Elma kasasını kapıp kaçmaya teşebbüs eden diyer yurttaşın hikayesi ise şu şekilde:
İstanbul'un en kalabalık ve en fakir çevrelerinden birinde yanlış manevra yaparken devrilen kamyondan elmalar dökülüyor... Çevrede bir kalabalık birikiyor. Aralarından birisinin bir an için gözü dönmüş olsa gerek; bir kasa elmayı kaptığı gibi kaçmaya başlıyor. Gerisini resimde görüyorsunuz. "Adaletin pençesi" fıkaranın ensesine binmiş. Ver ediyorlar meydan dayağını. Ardından mahkeme ve hapislik gelecek ve de çok kimse sormayacak "Bu adam bunu neden yaptı diye"...
İşsizlerin, bir iş güç tutabilmiş olanlarından sayıca çok çok fazla olduğu ülkemizde bu tip olaylar günlük oldu artık. Bir düşünürsek, en iyimser rakamlara göre 6,5 milyon kışi işsiz, ayrıca gizli işsizlik yoğun ve bir de doğumların artışı yoluyla olsun, **veya köy kesiminden** kent kesimine akan milyonlarca işsiz le olsun, her yıl yeniden iş pazarina 400 bin kişi taze iş gücü dökülüyor üstelik. Yine bir milyonu aşkın işçimiz ise ekmeğini yurt dışında arıyor. Bunların tüm nedeni yurdumuzdaki patron iktidarlarıdır. bu patron iktidarlarının tek amacı, emperyalist tek ellere sömürü ruhsatı dağıtmaktır.Yurdumuzun tüm zenginliklerini yabancı ve yerli sermaye ortaklığının kucağına atmaktır. Bundan sonra sözümüz her GERÇEK YURTSEVER'e ...
Halkımızın işçisine, köylüsüne, gencine, çocuğuna sevgi ve saygıyla bağlı olan her gerçek yurtseverın, halkının sırtına binip, "milliyetçilik" nutukları atan, bu aradada Türkiye'yi sömürü ve baskı altında kasıp kavuran M.C.Hükümetini başımızdan atmak için dayanışma ve birlik içinde mücadeleye katılmaktır.

Polis, 2 işçimizi vurdu

(Baştarafı Sayfa 1'de)

M. SAYIN

da, olayda ağır yaralanan FERHAT ÇOBAN, görgü tanıkları ve ölen MUSTAFA SAYIN'ın ablası konuşturularak olayın gerçek yanları ortaya konmuştur.

NASIL VURULDULAR

Olay 12 Temmuz günü 22.30 sularında meydana gelmiştir.Giresunlu olan Mustafa SAYIN akşam müsafir gelen hemşerileriyle yiyip, içtikten sonra onları yolcu etmek için birlikte yurdun kapısına kadar çıkmışlardır. Bundan sonrasını olayı yaşayan ve 15 gün komada kalan Ferhat ÇOBAN'dan dinleyelim:

"Yurttan durağa doğru yürüdüğümüzde Mustafa bahçe duvarına dayanmış bize bakıyordu.Bir iki dakika sonra karşıya geçtiğimizde hemşerim Osman bana, Mustafa biriyle kavga ediyor, dedi. Mustafa uzun boylu bir adamla dövüşüyordu. Ayırıp Mustafayı odasına götürmek için yanlarına gittim. Mustafa'yı kolundan tutup çekmeğe başladım. Bir koluda adamın elinde o da kendi tarafına çekiyor ve hemde ·tekmeyle vuruyordu. Bir ara Mustafa elimden kurtuldu. O anda adam tekme, Mustafa'da kafa vurdu. Adam yere düştü ve hemen kalktı, biraz gerileyip tabancasını çekti. İlk hedef ben oldum. Yaralandım. Adama ateş etme gidiyoruz dedim. O aldırmadı ateşe devam etti. Ben Mustafa'yı bırakıp yurda yürümeye başladım. Birkaç adım sonra düşmüşüm. Gerisini hatırlamıyorum."

ATEŞ EDEN POLİSMİŞ

Altı el ateş edildiğini duyup yurttan fırlayan Yusuf Arslan ve Sami Demirok gördüklerini şöyle anlatıyor:
"İki arkadaşımızda sendeliyerek yurda doğru geldiler ve kapı önünde yere yığıldılar. Mustafa -Bana yardım edin-diye inledi. Biz ileri atılınca meşin çeketli bir adam koşarak geldi, kanlar içindeki Mustafa'ya kıpırdama dedikten sonra bize de silahını doğrultarak yaklaşmayın dedi ve polis kimliğini gösterdi."
Bundan sonra polis olay yerine toplanan işçileri yaralıların yanına sokmamış "Ambulans çağır hiç değilse" ikazlarına kulak asmamıştır. Kısa bir süre sonra polis ekipleri gelmiş, olay yerinde keşif yapmışlar. böylece yaralılar bir saatten fazla sokakta yatmışlardır Daha sonra ayrı hastanelere yatırılmışlardır.
Mustafa Sayın 7 gün sonra ifadesi alınmadan ölmüş, Ferhat Çoban ise 15 gün komada yattıktan sonra iyileşmiştir.

POLİSİN BASIN BÜLTENİ

13.7.1975 günü polisin yayınladığı bültende olay kısaca şöyle anlatılmaktadır:
"12.7.1975 günü saat 22.39 da Mendelsohn str. de görevli kriminal polise yabancı olduğu sanılan 3 kişi kadın teklif etmiş ve bu teklifleri reddedilince polise saldırmışlardır. yere yıkılan memur saldırganlarakarşı tabancasını yardımcı olarak kullanmıştır."Bu bültene ertesi günü bir ek çıkarılmış ve şu sözler eklenmiştir:·
"Yalnız kadın teklif etmemişler 20 DM da para istemişler, yani polisi soymağa kalkışmışlardır."

GERÇEK NEDİR?

Araştırmalarımız polis raporunun doğru olmadığına bizi inandırmıştır. Gerek Mustafa, gerekse Ferhat evli barklı ve çevrelerinde iyi tanınan kişilerdir. Haklarında polisin kadın satma iddiası akıl almaz bir şey, onların anlayışlarına aykırı. Para istemeleri de söz konusu olamaz. Daha o akşam Ferhat'ın cebinde 800DM bulunmakta imiş. Polisin raporunda kaçtı diye gösterilen Osman ise halen işinde çalışmakta ve poliste kendisinden bu olayla ilgili olarak ifade almış durumdadır.

POLİSİN ADAM ÖLDÜRMEYE HAKKI YOKTUR

Bir an, olayı polisin anlattığı gibi kabul edelim, verseydi 20 DM'yi, imkanı bol sonra arkadaşları yakalatıp kanuni işlem yaptırsaydı. Şu açıkki polisin bu gerekçeleri ona adam öldürme hakkını vermez. Bunu şiddetle protesto etmek ve polis hakkında gerekli işlemin yapılmasını istemek hepimizin hakkıdır.
Tek taraflı ve yanlız olayı yaratan polisin ifadesiyle hareket eden polis yetkilileri, daha ilk anda basını yanıltma yönüne gitmişler ve kamuoyuna yanlış bilgi vererek, gerici çevrelerce geliştirilen yabancı düşmanlığını körüklemişlerdir.

ÖRGÜTLÜ MÜCADELE

Her olayda olduğu gibi bu konuda da örgütlü bir şekilde olaya eğilen İşçi Birliği şu ana kadar yaptıklarıyla yetinmeyerek, suçlunun cezalandırılmasını, Mustafa'nın ailesine tazminat ödenmesi, işgücü kaybına uğrayan Ferhat'a aylık bağlanması için çaba gösterecektir.

3.000'i aşkın kardeşimiz can verdi... Adına deprem deniyor ama, düzenin kurbanları...

Acımız büyük. Diyarbakır ve çevresinde meydana gelen yer sarsıntısından 3000'i aşkın kardeşimiz can verdi.

Yolu yok, suyu yok, doktoru yok, hiçbir şeyi olmayan doğu-anadolu...Kendi kaderine terkedilmiş milyonlarca insan. Bunu burjuvazi,Türkiye deki kapitalist düzen böyle yaptı. Ac bıraktı, susuz, yolsuz bıraktı.Birde baskı üstüne baskı yaptı.İnsan gibi yaşamak isteyen kürt halkının ensesinden jandarma namlusunu eksik etmedi.

Kerpiç evler,tabiat olaylarına karşı hiçbir garantisi olmayan bir yaşama... İşte böyle deprem gelir,sel gelir alır gider binlerce insanı...

Ama bununda bir sonu var... Türkiye, üstünde yaşıyanların tüm mutlu olduğu bir ülke olacak. YAKINDIR...Bu anlayış içinde tüm işçi arkadaşlarımıza başsağlığı diler,yakınlarını kaybedenlerin acılarına katılırız.

Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği

Örgüt Haberleri

Berlin

Batı Berlin Türk Ocağı denen faşist örgütün,Göttingen'deki sınavların iptalini ATTF'ye yüklemeye kalkışması üzerine ATTF yönetim kurulu Türk Ocağı'nın yalan ve iftiralarını protesto etmiş ve bir basın bildirisi yayınlamıştır.Bildiride Almanya'da bulunan tüm ilerici işçi örgütlerine,Köln ve Frankfurt Radyolarına,ATTF'ye ve ABÖK'e karşı sürdürülen adi kampanyaların,özel eğitimden geçmiş MIT ve CIA ajanları tarafından düzenlendiği belirtilmekte ve şöyle devam edilmektedir:
"Sınavları iptal edilen öğrencilerin kurdukları komitenin 4.7.1975 tarihli bildirisinde Göttingen'de olay çıkaranların Mao'cular ile yardakçıları oldukları belirtiliyor.Ayrıca , federasyonumuz yayın organı Kurtuluşun 132 . ve 133 üncü sayılarında, sınavı iptal etti - ren Mao'culara karşı şiddetle çatılıyor ve bu davranışlar kesin olarak yeriliyor."

Stuttgart

Patronların aşırı kar ve rekabetleri yüzünden yaptıkları plansız üretim sonucu ekonomik kriz Almanya'da kendini belirgin bir şekilde gösterdi. Patronlar karlarının üstüne kar koyarken, krizin bütün yükünü işçiler çekmektedir.
İşte bu yüzden, Audi - Nsu araba firması Neckarsulm'daki fabrikayı kapatıp işçileri kapı dışarı etmek istemesi üzerine, işçiler toplu olarak direnişe geçmiştir. Mayıs ayı içinde 20 bin işçinin katılmasıyla dev bir yürüyüş olmuş ve bunun üzerine patronlar bu fikirlerinden gerilemişlerdir. Bundan dolayı işçilerin toplu direnişlerine engel olmak istiyen patronlar işçileri çeşitli oyunlarla işten çıkartmaktadırlar.
Bu nedenle, ATTF Güney Bölge Sekreterliği ve Stto (Stuttgart Türk Toplumcular Ocağı) türkiyeli işçileri uyanık olmaya çağırmıştır. Yayınladıkları bildiride özetle şöyle denilmektedir:
"Arkadaşlar patronların bizleri bölmek için giriştikleri oyunlara gelmeyelim. Fabrikanın kapatılmaması ve iş yerimizin garanti altına alınması için, Alman, Yugoslav, Yunan, İtalyan işçi arkadaşlarımızla birlikte örgütlü mücadele edelim. Çünkü, işçilerin güçü birliğindedir."

Frankfurt

17.8.1975 günü Frankfurt'ta bulunan, Türkiyeli İşçiler Birliği,İşçi Dayanışma.Derneği, Halkevi ve Öğretmenler Birliği temsilcileri bir araya gelerek ABÖK' ün (Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi) Frankfurt mahalli komitesini oluşturdular.
Yapılan ikinci toplantıda ABÖK'ün genel platformunun ışığı altında yapılması gereken eğlemler tespit edilmiştir. Bu arada, patron sözçüsü Tercüman Gazetesi'nin sendikalara ve Köln radyosuna karşı yürütmekte olduğu iftira kampanyasının iç yüzünün ortaya çıkarılması için çalışmaların başlatılmasına da karar verilmiştir.

HARUN'u kaybettik...

1942-15/8/1975

***1942 Giresun doğumlu, Alucra kazasının Armutlu köyünden, bir köylü çocuğu.
***Daha, İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencisi iken haksızlığa, sömürüye karşı verilen savaşa aktif olarak katıldı.Öğrenci Birliği başkanlığı yaptı, halkının ve işçi sınıfının yanında yerini aldı.
***Bunun yanısıra öğrenimini sürdürüp inşaat mühendisi olarak Üniversiteyi bitirdi.
***1971 yılında, üç yıldır rahatsız olduğu koluna kanser teşhisi konuldu ve hastalığın o dönemde yurt dışında tedavisi mümkün olduğundan bu yoldan rapor verildi.
***12 Mart döneminde sermayenin ve eli kanlı paşaların faşist yönetimi Harun'un tedavisi için pasaport vermedi.
***Üstelik Harun uydurma davalarla tutuklandı. Hastalık tedavi edilmiyerek ilerledi.
***14 ekim seçimlerinden sonra pasaport verildi, Harun İngiltere'ye geldi.Cerrahlar derhal kolunu kestiler. Ama artık hastalık ilerlemiş ve iç organlarını da sarmıştı, üç hafta ömrü kaldığını doktorlar kendisine bildirdiler.
***Bundan sonrasını, Federasyonumuzdaki kardeş örgütümüz olan İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği üyesi arkadaşlara bırakalım, bakın Harun'un son günlerini nasıl anlatıyorlar:
***"Londrada'ki son günlerinde Harunla beraberdik. Yakında öleceğini biliyordu.Ölümü, çevresindekileri hayrete düşürücek bir yiğitlikle karşıladı.Ne bir yılgınlık ne bir inançsızlık gösterdi.Gerçek bir devrimciye yaraşır soğuk kanlı, metin davranışlarıyla herkese örnek oldu. "Buraya kadarmış." Gelecekten, kendinin göremiyeceği gelecekten umutluydu.İnandığı, kavgasını verdiği mücadelenin er geç üstün geleceğini bilen insanların rahatlığı içindeydi.Kendisini son bir defa görmeye giden İTİB üyesi bir grup arkadaşa şunları söyledi: "ben öleceğim, hayat devam edecek Tarih bizden yana çok hızlı ilerliyor.Çin-Hindindeki, Portekiz'deki zaferleri gördükten sonra ölmek huzur verici. Türkiye'de de uyanış çok hızlı. Sonunda biz kazanacağız. Burjuvaziden intikamımı alacağınıza inanıyorum".

***Zorla ölüme itilen Harun Karadeniz, halkının kurtuluşu yolunda canını veren milyonlarca dünya devrimcisinden biridir. O unutulmayacak, biz her zaman onu saygı ile anacağız.

Melbourne'dan A.G. isimli okuyucumuz yazıyor.

AVUSTURALYA'DAN ARKADAŞLAR ARAMIZDALAR.

Değerli okurlar,
Oldukça ilgi ile izlenen ARA - NIZDAYIZ başlığı altındaki konuyu her zaman yazı kurulumuzdan bir arkadaşımız hazırlardı Ancak bu defa bir değişiklik oldu burada.AVUSTURALYA'da çalışan okuyucularımızdan biri buraya sahip çıktı.Bizde sevine sevine ona bıraktık. Şimdi AVUSTURALYA'yı anlatsın biz dinliyelim.

"İşçi Birliği yöneticileri ve işçi arkadaşlarıma candan selamlar Türkiye'mizden.Bozuk düzen sizi Almanya'ya bizi de Avusturalya'ya attı.Sizin Almanya'da bizim Avusturalya'da veya Tükiye'de olmamızın ne farkı var?Dünyada kapitalist devletlerde sistem aynı.Aynı düzen hiç değişmiyor.Almanya'daki Fort fabrikasının devamı olan bir başka Ford fabrikası burada.Aynı sistem olmasa Ford fabrikasının ne işi var Avusturalyada?Buna benzeyen bütün fabrikalar böyledir.Sistem değişmiyor.Çalışan biz söz sahibi onlar oluyor.Bir örnek:İşten dönüşümde trende 13 yaşlarında bir çocukla karşılaştım. Okuldan çıkmış çantası koltuğunda.Nereye gidiyorsun diyorum."Melbourne'nun merkezi yeri olan sitiye gidiyorum,gazete satacağım."diyor.Anan baban çalışmıyormu?"Annem 6 aydır iş bulamadı,babamın aldığı da yetmiyor,ev kirasını ben karşılıyorum."diyor çocuk uyuklayarak.Ve trenden iner—inmez koşuyor,"Müsadenle abi gazete satcağım,yerimi kapacağım."diyor ve uzaklaşıyor kalabalıkta.Gazete satan bir başka çocuğun yanına gidiyorum."Sen bu işi iyi beceriyorsun."diyorum. "Abi Türkiye'de de yapardım, burada da yapıyorum."diyor.Evet arkadaşlar bu çocuklar bu gün için hiçbirşeyin farkında değil,ama yarın farkına varacaklar.Vegazete satan çocukların hemen hemen hepsi Türk kardeşlerimizin çocukları.

Evet bu gerçek, milyonlardan bir tanesi.Fabrika durumuna gelince; fabrikada çalışan hiç bir işçinin hayat garantisi diye bir şeyi yok. İş kazası dışında hiç bir sosyal hakkı yok. Bir örnek: Bir arkadaşımızın, çalışırken apantisiti patlıyor ve hastahaneye kaldırılıyor. 4 gün hastahanede yatıyor ve 250 dolar hastahane masrafı tutuyor. Fabrikanın sigortası şöyle diyor : "Biz karışmayız normal hastalıktır." Ne hastahane parası nede iki aylık istirahat anındaki maaşı veriliyor. Kısacası, hastayım dediğim zaman, fabrikada kapıyı gösteriyorlar, gidebilirsin,diyorlar.

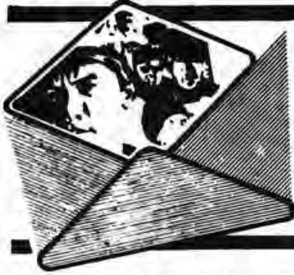
Sendikalar ne yapıyor dersiniz Bizim Türkiye'de TÜRK-İŞ var, sarı sendika; işverenin kuklası. Buradaki ÜNYON sendika da aynı, fabrika sahiplerinin kuklası. Aynı zamanda öyle bir düzen kurmuşlarki, burda işçiler le birlik kurup, sendikaya baskı yapmak zor oluyor.Çünkü bir fabrikada 30 tür devletten işçi var.Dil bakımından anlaşmak zor oluyor.Bu da işverenin işine geliyor. Dış memleketlerden işçi alırken dengeli alıyorlar Hepi bir veya iki ülkeden almıyorlar. Bakıyorsun müracaat olduğu halde yeni yeni ülkeler buluyorlar. Bu işi tercih etmelerinin nedeni; fabrikada diyelim Türk işçisi fazla oldumu haksızlıklara kafa tutup,direnebilirler. Bir takım haklar alınır. Bunun için bu fırsatı vermemeye çalışıyor fabrika sahipleri.Buna rağmen sendikaya karşı olmasa bile; fabrikanın haksız işlerine karşı tüm yabancı işçilerle birlikte hareket edebiliyoruz.

Avusturalya'da konut meselesi şöyle: Avusturalya ya yerleşmiş bir işçi konut sahibi olabilmek için 30 sene çalışmak zorundadır.Çünkü; iki odalı bir gecekondunun fiatı 25.000 dolardır.Böyle bir gecekonduya ödenen kira ise 86 dolardır. Tek odanın kirası ise 50 dolardır. Bu kiralar ise normal bir işçinin aylığına nazaran çok yüksektir.Normal aylık kazancı 180 ile 200 dolar olan bir işçi 86 dolarını kiraya veriyor, geri kalanı ile nasıl geçineceğini siz hesap edin.

İş garantisi de yok.İşten atılma korkusu ile geçer günler.İşsizlik son derece fazlalaştı Avusturalya'da.İşsizlik fazlalaştıkça işverenler fabrikalar da disiplini artırıyorlar. İki kişilik işi bir kişiye yaptırıyorlar.İtiraz ettiğin zaman kapıyı gösteriyorlar. Kulağından tutup kapının önüne attıkları zaman hiç kimseye itiraz edemiyorsun. Şikayet edecek hiç bir merci dalın yok.
Halbuki fabrikalarda biz çalışıyoruz, biz idare etmeliyiz. Ülkenin yönetimide bizim elimizde olmalı.Başka türlü, fabrika sahipleri olan üç kağıtçıların pençesinden kurtuluşumuz yoktur.

Bir lokma ekmek için gurbete gidenler,yolcu edilirlerken...

Hazırlayan: Alişan Demir

Leutkirch - M.Ü adlı okuyucumuz özetle şöyle yazıyor:

"Dostlar,
Gazeteleri alıyorum,dağıtıyorum.En son sayı - daki "Savaş Yolu" nu-isteme adresini almayı unutup,gazeteleri başkalarına verdim. Adresi gazetede veya ayrıca mektupla yazarsanız sevinirim.
Ayrıca "İşçinin Sesi "ne abone için ne kadar para yollamak gerekiyor ?
Türkiye'deki İlerici Kadınlar Derneğinin adresini istiyorum sizden. Radyodan dinledim ama adresin tümünü yazamadım.
Bu mektupla birlikte pullar gönderiyorum.
İşçi Birliği'ni ve Kurtuluş'u okuyor okutuyoruz. Bana Lenin'den birkaç kitap gönderebilir seniz bedelini öderim.
Devrimci uğraşılarınızda başarılar diler ve devrimci selamlarımı gönderirim."

CEVAP-

Değerli Dost M.Ü
Mektubunun içinde göndermiş olduğun pulları aldık. Ayrıca İşçi Birliği'ni ve ATTF'nin merkez yayın organı olan Kurtuluş'u çevrende tanıtman ve okutman bizleri sevindirdi.Senden bu gazeteler için aboneler bulmanı da bekli - yoruz.
"Savaş Yolu"nun isteme adersi ise şöyledir :
Buchzentrum in der Goethestrasse
600 Ffm - Goethe str. 56
Kitabın fiatı 10 DM tır. Kitapçıda bitmiş olduğundan,sana gönderemiyoruz.Daha sonra bu adresten kitabı istemek mümkün.
ATTF'nin üyesi olan İngiltere Türkiyeli İleri ciler Birlği'nin yayın organı İşçinin Sesi gazetesine abone olmak mümkündür. Yazışma adresi: 56 Mansfield Rd. İlford Essex England, olup Almanya için bir yıllık abıne masrafı 40 DM tır.
Ayrıca İsatnbul'da kurulmuş olan İlerici Kadınlar Derneği'nin adreside şöyledir: Emniyet mahallesi,Taşkent sok.13 b,çeliktepe, 4. Levent İstanbul.Şu anda istemiş olduğun diğer kitaplar elimizde olmadığından sana gönderemiyoruz.İleride bu isteğini yerine getirmek üzere dostça selamlar.

***

Bad-Berneck - N.T özetle şöyle yazıyor:

"Hepinizi en içten dileklerimle selamlarım değerli dostlar.Nasılsınız,iyimisiniz? Birbakıma bunu sormak acaip değilmi.Zira böyle bir düzenin olduğu zaman biz devrimci işçiler nasıl olurki?
.....
Biraz buralardan haber vereyim.Önce kendimden anlatayım.Bir kızım oldu. İsmini EYLEM koydum Türkiye'de bulunan ve halan PTT müdürü olan babamı şu anda iş başında olan faşist iktidar yurdun en son vilayetine sürdü.Sebebi ise İstanbul Teknik Üniversitesinde olan devrimci kardeşim.Zira kardeşim,12 mart döneminde tutuklandı ve halende devrimci eylemlerini sürdürmektedir.Güya hınç alır gibi babamı sürdüler.Sürsünler bakalım.Vatanın her yeri aynıdır.Sürdükleri yer Artvin.Daha iyi şimdi.Ge - rekçe olarakta PTT Genel Müdürü,okuyan oğlunu uslandır diyor telofanda.
Hepinize devrimci selamlar."

CEVAP-

Değerli Dost,
Kızın EYLEM'in dünyaya gelişini canadan kutlarız.Arzumuz,ileride;kızının adına da yakışır şekilde,işçi sınıfının mücadelesinde yerini almasıdır.
Babanın da faşist iktidar tarafından sürülmesi,Türkiye'de sık rastlanan olaylardan birisi Her gün,devrimciler vuruluyor;ilerici,yurtseveröğretmenler dövülüyor yada oradan oraya sürülüyorlar.
Bunun yanında da cepheciler kendi sadık uşaklarını kilit noktalarına getirerek iktidarda kalabilme süresini uzatmaya çalışmaktadırlar. Ama bunları gizleyemez duruma geldiler.Yurdun her yerinden yükselen sesler onlara gereken cevapları veriyorlar.Bundan sonra sana isteğin üzerine daha fazla gazete göndereceğiz. Gazeteye yaptığın yeni aboneler için seni kutlar,dostça selamlarımızı yollarız.

1949 ÇİN HALK CUMHURİYETİ

**1949"da Çin Halk Cumhuriyeti olarak ilan edildi. Çankayşi devlet başkanı seçildi. 1952'ye kadar ulusal işletme takviye edildi, burjuvazinin mülkiyeti devletleştirildi v.s.
1953'de ilk beş yıllık planın uygulanmasına başlandı. Bu devrede belirli bir ağır sanayi kuruldu. Tarimda reformlar yapıldı, köy kooperatifleştirildi, toprak reformu oldu. Bu alanda Sovyetler Birliği'nin muazzam yardımi olduğunu da burada ayrıca belirtelim. Sosyalist ülkelerden Çinle ilişkide bulunan sadece Sovyetler Birliği idi. Yarım milyar ruble tutarında kredi verdi. Ötki sosyalist ülkeler henüz daha güçsüz olduklarından yardim yapamıyorlardı.**

8. KURULTAYIN İLK BİRLEŞİMİ

1956"da ÇKP" 8. kurultayının birleşimi yapıldı. Bunda ikinci 5 yıllik plan kabul edildi. Sosyalizmin, giderek maddi tekniksel temelinin kurulmasından söz ediliyordu. Ayni zamanda bunun Sovyetler Birliği ve diğer sosoyalist ülkelerle yapılacak işbirliği sonucunda kurulacağı belirtiliyordu.

MAO YÖNETİM GRUBUNUN MARKSİZMDEN - LENİNİZMDEN SAPMASI

**1958 de 8. kurultayın 2. birleşimi yapıldı. İşte bu birleşim Çin Komünist Partisinin siyasal rotasını de ğiştirdi. "Üç Parlak Kızıl Bayrak" yolu tutulmuştu. Bu üç bayrak:
1 - Yeni genel çizgi,
2 - Büyük sıçrayış,
3 - Ulusal komünler, şeklinde tanımlanıyordu. İşte bu Çin'in bugünkü hale gelmesini hazırlayan ilk, adim ilk başlangıç.**

Yeni genel çizgi şunu ifade ediyordu: En son hızla sosyalızm kuruculuğu bitmelidir, mümkün olduğu kadar ülke yüce sosyalist devlete dönüşmelidir. Bu sloganda başlıbaşına kötü bir yan yok, eğer oranın objektif yasallıklarına uygunsa. Bu nokta önemli. Daha önce belirtildiği gibi dileklerle olanaklar arasında dağlar kadar fark var. İşte bu nedenle bu genel çizgi hiç bir yasallığı gözönünde bulundurmuyordu.

Büyük sıçrayış. Bundan şu kastediliyordu: İşletmelerde ki tenpolar dev adımlarla gelişmeli, üretim en yüksek düzeye ulaşmalıydı. Buradan çı-

karak gelirlerde artmalıydı. Ama bu nasıl olacaktı?.. Aşağıdaki örnekler buna açıklık getiriyor.

ÖNGÖRÜLEN NE İDİ, SONUÇ NE OLDU

İkinci birleşimde kabul edilen planın göstergelerine göre sanayi üretiminin boyutları her yıl %40 artış göstermeliydi. 1957 de çelik üretimi 5,3 milyon ton idi. 1962 için 100 milyon ton öngörülüyordu. 1957 de elektrik enerjisi 19 milyar klovat saat. 1962 de 240 milyar kilovat saat olacağı hesaplanıyordu. Daha bunlar gibi birçok örnekler verilebilir. Şimdi pratik olarak bunlara nasıl yanaşma denemesinde bulunuldu? Birde buna bakalım:

Karademir ve çelik üretim işletmelerinin kapasiteleri bellidir, her zaman değişmez.Ancak o zaman ufak demir için slogan atıldı. Hatta köylerde dahi demir eritme fırınları kuruldu.Bunu yapan insanlar üretimin tekniğini bilmiyordu.Fakat kara demir ve çelikte belirli başarılara ulaştılar. Ancak görüldü ki bu ürün piyasada satılmaz.Çünkü teknolojinin standart dışı idi. Bununla birlikte makine yapıcılığı sloganı atıldı. Küçük atölyelerde dahi makine kuruculuğu için çalışmalar yapılıyordu.Hatta Çin basınında her gün küçük atölyelerde otomobil gibi şeylerin yapıldığı yazılıyordu.Bu yapım için halk muazzam güç sarfediyordu. Yedek parça falanda yoktu.

HALK ULUSAL KOMÜNÜ

Tarım alanında da birtakım değişiklikler yapılıyordu. 74o bin tarım kooperatifinden 26 bini Halk Ulusal Komüne dönüştürüldü. Bunların doğrudan doğruya yönetimleri devlet idaresine geçti.Ödemede emek günleri kaldırılmıştı. Özel küçük işletmeler alınmış, bütün alet edavat toplumsallaştırılmıştı. Umumi yemekhanelerde ücretsiz yemek uygulanıyordu. Yaşantı tamamen askerselleşmişti.

KÖYLÜLER KOMÜNLERDEN KAÇIYOR

Çin' i enerji ile idare etmek için her yanda suları toplama kanalları açılıyordu. Komünlere katılanların bir kismi zoraki kanal ve başka yapım işlerine gönderilmişlerdi.Yani ailelerinden koparılmışlardı.Onlar işçi olarak değilde, köylü olarak kabul ediliyorlardı. Ödeme tarifesi ne göre komünde çalışan bir işçi yiyecek olarak aldığı nafakadan fazla ödenek almamalıydı.

Komünlerde karademir, çelik üretimi gibi işletmelere geçilmişti.

Tarım üretimi 1962'de, 1956 ninkinden çok daha düşüktü. 1963'ten başlıyarak eski kooperatif biçimlerine geçildi. Diğer yandan köylüler yığınsal olarak komünlerden kaçmaya başladılar.

ÜÇ BAYRAK ROTASI ÇÖKÜYOR

Üç parlak kızıl bayrağın kabul edilmesi parti yönetiminde bir grubun görüşü sonucuydu. Parti yönetiminde de bu çizgiyi kabul etmeyen vardı. Üç bayrak rotası çökünce parti yönetimine karşı olan muhalefet güçlendi

GELECEK SAYI:
KÜLTÜR DEVRİMİ NE İÇİN OLDU?

BAŞYAZI

(Baştarafı sayfa 1'de)

nucu vurulduklarını yaymıştı. Bütün basın polisin vermiş olduğu bu bilgi ile yetinmiş, vurulanları dinlemeye hiç kimse yanaşmamış ve hatta 7 gün yattıktan sonra ölen Mustafa'nın ifadesi bile alınmamıştır.

İŞÇİ BİRLİĞİNİN OLAYA EL KOYUŞU VE BASIN TOPLANTISI

İşçi çevrelerinde sevilen, sayılan ve şimdiye kadar yapmış olduğu çalışmaları taktirle karşılanan FRANKFURT TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ bu olaya el koyuyor, araştırıyor ve topladığı bütün bilgileri belgeleriyle birlikte kamuoyuna açıklamak üzere 28 ağustosta bir basın toplantısı düzenliyor. Bunun da duyurusunu Almanca Türkçe yaparak gerekli yerlere gönderiyor. Hatta Türkiye'deki gazetelere bu haber ekspres olarak yollanıyor.

KİMLER GELİYOR, KİMLER GELMİYOR BİZ GÖRDÜK SİZLERE DE DUYURUYORUZ

Polis kamuoyunu ve basını yanıltmıştır. Çünkü doğru olmayan haberler yaymıştı. Basın toplantısında bu önemli noktalar açıklanıyordu. Alman gazete ve radyo muhabirleri her zaman yapılan basın toplantılarına katılanlardan daha kalabalıktılar. Ancak burada üzerine parmak basılacak önemli bir nokta Frankfurt'ta basılan Türk gazetelerinin hiç birinin bu toplantıya katılmayışı. Bu, Alman gazeteciler de dahil olmak üzere birçoklarının dikkatini çekti.

NEDEN KATILMADILAR?

Şunu şöylece bilmeliyiz; Onların yazma sınırları buraya kadar. Bu olay patron gazetelerinin kendi çıkarlarına ters düştü. Her ne zaman olursa olsun çıkarlarına el attınızmı çirkin suratlarını görürsünüz!

Biz onları şöyle tanırız: Görevleri bu soygun düzeninin ayakta kalmasına yardımcı olmak. İşte bu amaca hizmet eden ne numara varsa yapmak, her türlü düzenbazlığa başvurmak onların en önde gelen işleri ve çalışmalarının da özüdür. Örneğin bu olayda tutulacak iki yol vardı. Ya Mustafa ve Ferhat'dan yana çıkmak, gerçekleri savunmak, ki bu namuslu ve şerefli bir iştir, ya da bu düzende emekçiler üzerinde baskı aracı olan polisin yanında yer almak. İşte bu gazeteler hiçbir teredüte meydan vermeden polisin yanında kalmışlardır. BU ONLARIN ÇIKARLARINA UYGUNDUR, BUNDAN BÖYLE OLMUŞTUR.

BUNLARI İYİ TANIMALIYIZ

Başta "TERCÜMAN" gazetesi olmak üzere biz bunları iyi tanımalıyız. Yalnız kendimizin karşı olması yetmez, her tanıdığımıza, her sözümüzü geçirebileceğimize bu gazetelerin içyüzünü anlatmalıyız. Unutmayalım ki onlara vereceğimiz her fenik bizim üzerimizde baskı kurmalarına yardım edecektir. ALMAYALIM, OKUMAYALIM çünkü onlar BİZİM DEĞİL...

NAMUSLU OLANLARA CAN FEDA

Biz iyiyi de anlarız kötüyü de. Bizden yana olan dostlar da var. İşte OSMAN TATAROĞLU. Kendinin kişiliğine, dürüstlüğüne saygımız var. Her gerçeğin ortaya çıkmasında olduğu gibi bunda da üzerine düşeni yaptı. Her halde şimdi bir çok işçi arkadaş daha anlamıştır neden TATAROĞLU' na "TERCÜMAN" gibi gazetelerin saldırdığını.Gerçekleri söylüyor, kendilerine "pabuç" bırakmıyorda ondan.

Şimdilik bunu burada keselim, gelecek sayıda tekrar buluşmak üzere hoşça kalın değerli dostlar.

m.gür

LİBYA TUZAĞI...

Geçen sayıda verdiğimiz LİBYA OLAYI'nın yankıları devam etmektedir. İşçi Birliği bu olaya el attıktan sonra birçok demokratik kuruluş ve basın bunun üzerine eğilmeye başlamıştır.DGB bununla ilgili bir toplantı yapmış, Frankfurt radyosu yayın, "Frankfurter Rundschau" ise bir makale yayınlamıştır.

Yapılan araştırmalara göre ORDU-Bau firması aracılığıyla şimdiye kadar LİBYA'ya giden 100, gitmek için hazırlıklar içinde olanda 160 kişidir. Geri dönmeler devam etmektedir. İşçi Birliği bu olayın ardını bırakmıyacak ve gelecek sayımızda daha geniş bilgi verilecektir.

FRANKFURT VE ÇEVRESİNDE Neler Oluyor?

Dikkat

ARACI FİRMALARIN TUZAĞINA DÜŞME!..

İşsizlik çığ gibi büyüyor Her taraf işsiz insanlarla dolu. Daha ümidini kesmemiş binlerce işçi kardeşimiz iş için her kapıya başvuruyor , önüne gelene iş soruyor.İşte böyle bir anda parsayı toplamak için bir sürü dolandırıcılar, üçkağıtçılar birbiriyle yarış ediyorlar. İşten atma, çalışanları işten atma korkusu altında tutma, sendika ve sendikalı işçiye baskı saat ücretlerinde indirim yapma günlük sıradan olaylar oldu artık.

7,35 DEN 705'E DÜŞÜRÜLEN SAAT ÜCRETİ

Şimdi örnek olarak vereceğimiz bir olay Frankfurt havaalanında oluyor. Yükleme-taşıma işleriyle uğraşan "Deutscher İnterim Service" adlı firmaya iş yapan ve Frankfurt havaalanında çalışan 70'e yakın Türkiyeli işçiden 50'sinin işine son veriliyor, geride kalan 20'sinin ise saat ücreti 7,35' den 7,05'e düşürülüyor. Aynı zamanda yukarıda adı geçen aracı firma, indirimi kabul ettiklerine dair işçilere kağıt imzalatıyor.

70 KİŞİNİN İŞİNİ 20 KİŞİ YAPMAKTA

Oradaki İşçi Birliği okuyucularının vermiş olduğu habere göre, işçiler çekilemez baskı altında tutulmaktadırlar. 70 kişinin işini 20 kişi yapmakta ve mesai saati günde 14-15 saati bulmaktadır. Bununla birlikte 8 saatin üstü fazla mesai tarifesine göre de ödenmemektedir.İşçiler tamamen köle muamelesi görmektedirler.

İŞÇİ BİRLİĞİ İŞÇİ ARKADAŞLARIN YANINDADIR

Frankfurt Türkiyeli Işçiler Birliği olarak işçi arkadaşlarımızın yanında olduğumuzu baştan belirtelim. Ancak burada, bizimde dost ve kardeş çe diyeceklerimiz olacak:Gerek çalışan, gerekse işine son verilen arkadaşların hiç birinin sendikalı olmadığını ancak bu iş başlarına gelince iki kişinin sendikaya üye kaydını yaptırdığını öğrendik.

SENDİKA BİZİM EVİMİZ

Sendika bizim evimiz, yuvamız, patronlara karşı birliğimizdir. İş yerine adım atar atmaz yapacağımız ilk iş sendikaya girmek ve onun saflarında çalışmaktır.Sendikasız işçi OLMAZ...

Arkadaşlara tavsiyemiz DGB'ye bağlı, kendi iş dallarındaki sendikaya hemen girmeleri ve bununla birlikte İş ve İşçi Bulma Kurumuna müracaat etmeleridir.

Patronların ve onların sağcı gazetelerinin karşı propagandaları etkisiz kaldı

DGB Sendikalarının üye sayısı 7,4 milyona çıktı

Ne iktisadi kriz, ne de işveren birliklerinin sendikalarą karşı açmış olduğu iftira kampanyası ileri doğru gelişmeye mani olabildi. İlk defa olarak 1974 senesinin açıklanmış olan bıldirilerine göre DGB-Sendikaları 7,4 milyon kayıtlı üye ibraz etmektedirler.

1967 iktisadi krizinden farklı olarak işsizlik ve kısa mesai bu sefer üyelik kampanyasına olumsuz etkide bulunmamıştır. Bilakis işçiler arasında iktisaden kötü devrelerde güçlü sendikaya ihtiyaç olduğu görüşü yayılmıştır.

Sene sonunda DGB Sendikalarının üye sayımında sendikaların 7,405.760 üyesinin 5.416.282'i işçi, 1.313.586'i müstahdem ve 675.982'i memurdu. Her üç gurupta da bir yükselme görülürken yüzde olarak en büyük yükselme müstahdemlerde görüldü.

Bilhassa sevindirici bir şekilde emekçi kadınların örgütlenme derecesi göze çarpmaktadır. Onların üyelik oranı bir sene evvel 16,5 iken 17,3 olmuştur. Toplam olarak geçen senenin yeni katılan üye sayısı 238.237 idi. Sayı olarak en büyük hamleyi IG Metall yapmışdır ki, üye sayısı 2.593.48'e yükselmiş ve DGB Sendikalarının üye sayıısının % 35 ni bulmuştur. ÖTV ilk defa olarak milyon sınırını aşmış (1.051.098) ve oran olarak %14,2'e yükselmiştir. Üçüncü büyük sendika olarak 655.703 üye ile Sendikamız IG Chemie-Papier-Keramik yer almaktadır. Son DGB Federal Kongresinden sonraki üç senedeki üyelik hareketine göz atacak olursak, görebiliriz ki, yarım milyondan fazla, üye sayısında bir yükselme olmuştur. Bu demektir ki 1974 senesinin olumlu gelişmesi tek bir hareket olmayıp işçilerin DGB Sendikalarına artan itimatlarını gösteren devamlı bir gelişmedir.

TKP 55 YAŞINDA

YAŞIYOR, SAVAŞIYOR

GENİŞ BİLGİ GELECEK SAYIDA

İŞÇİ BİRLİĞİ Sahibi: Frankfurt Türkiyeli Işçiler Birliği e.V. adına Yönetim Kurulu ● Yazısma Adresi: 6 Frankfurt / M. Bockenheim-Adalbertstr. 29 ● Fiatı: 50 Pf. ● Yıllık abone ücreti tutarı: 15 DM. ●ORGÜTUMÜZ A T T F nin ÜYESİDIR●